

Publicerad 2023-05-24 14:50 av Jakob B

Att göra slut var inte så kul.

Separation

Söndersliten, lämnad uttorkad på en parkbänk. Tiden river stora hål i mig och jag tappar fattningen. Skrikandes mot himmelen greppar jag min högaffel. Det måste vara någon som kan betala för detta, detta sjuka övergrepp. En vit kränkt crogmagnonmänniska törstig på uppmärksamhet, törstande efter närhet och medmänsklighet. Min verklighetsuppfattning har fått ett hårt slag mot huvudet, det måste finnas någon som kan betala för detta vidriga angrepp. En svart sopsäck samlar du dina kläder och vi håller aldrig om varandra igen. Golvbrunnen i duschen är full igen, det svämmar över, det svämmar över i mitt bröst och jag blir blind av alla tårar som svider. Du går och lägger dig medan jag sitter kvar i vår soffa eller min soffa såklart eftersom att allt som var vårt nu är mitt. Du blir förvånad men handlingskraftig medans jag gråter i soffan som en gång var vår men den som nu endast är min och jag är ensam igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jakob B med Poeter.se id #65565 innehar upphovsrätten